mis peaks se Keigewäggewam meile teggema.

§. 372. Nisuggused kanged Laimamissed ja Wallekönned waewasid se wagga Jjobi Hinge wägga; ta ütlest; Oh! et ma woiksin leida Jummalat, ja temma Kohto Järge ette sada, seäl tahhaksin ma omma Digust temma ette seäda, ja omma Suud täita selge Wastustega; ma saaksin kuulda need Sannad, mis temma mulle wastaks, ja ärramoista, mis temma peaks mulle ütlema. Seäl peäseksin ma selle ees iggaweste, kes mo peäle Kohhut moistab: kui temma mind wöttab läbbikatsuda, siis tullen ma wälja ni puhhas kui Kuld. Sest temma teab sedda Teed, mis ma ollen käinud, ja et mo Jalg temma Jälgist on kinnipiddand; temma Su Kässust ei olle ma mitte ärratagganend. — Kes woib mind se peäle Wallelikkuks tehha, ja minno Könned tühjaks panna?

§. 373. Pildad Sua Maalt (§. 366.) wastas se peäle: Kuida woib waene Innimenne öige olla Jummala ees, ja kuida woib se puhhas olla, kes Naesest on sündinud? Wata Tähhedgi polle temma Silmade ees selged, weel wähhem waene Innimenne, kes Ussike on.

§. 374. Jjob ütles: Kas olled sinna aitnud sedda, kel ep olnud Rammo; olled sa Nou annud sellele, kel Tarkust ei olle? Kennele olled sa kulutanud need Könned, ja kelle Waim on sinnust waljatulnud? Ni töeste kui Jummal ellab, ja ni kaua, kui ial mo Ello Öhk on minno sees, ei pea mo Su mitte Köwwerast rakima, egga mo Keel Pettust konnelema: se olleks mulle Teotusseks, kui ma teid peaksin öigeks moistma.

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1783, lk. 26